

Hüseyin Hilmi Işık Efendi

Din bilgilerinde derin âlim ve tasavvuf marifetlerinde kâmil ve mükemmil olan kerametler, harikalar sahibi Seyyid Abdülhakim Arvasi hazretlerinin yetiştirdiği yetkili bir âlimdir. Kitapları bütün ülkelerde okunmaktadır. Tam İlmihal Seadet-i Ebediyye başta olmak üzere, 14 Türkçe, 60 Arapça ve 25 Farsça ve bunlardan tercüme edilen, Fransızca, İngilizce, Almanca, Rusça ve diğer dillerdeki yüzlerce kitabın yazarıdır. 8 Mart 1911'de, Eyüp Sultan'da doğdu, 26 Ekim 2001'de vefat etti. Çok sayıda insanın katıldığı cenaze namazından sonra Eyüp Sultan'daki aile kabristanına defnedildi.

Von Mises'den yüksek matematik, Prager'den mekanik, Dember'den fizik, Goss'dan teknik kimya okudu. Kimya profesörü Arndt'ın yanında çalıştı, takdirlerini kazandı. Arndt'ın yanında altı ay travay yaptı ve İstanbul Üniversitesi'nde çalışarak, Phenyl-cyan-nitromethan cisminin sentezini yaptı ve formülünü tespit etti. 1936 senesi sonunda 1/1 sayılı Kimya Yüksek Mühendisliği diplomasını aldı. Albaylığa kadar Türk ordusunda zehirli gazlar mütehassıslığı ve kimya öğretmenliği yapmıştır.

Siyasete hiç karışmadı, hiçbir partiye bağlanmadı. Bölücülüğe ve kanunlara karşı gelmeye karşı idi. Bunu eserlerinde açıkça bildirmiştir. Dünyanın her yerine gönderdiği çeşitli dillerdeki kitaplarında, İslam dininin doğru olarak anlaşılması, İslam ahkâmının ve ahlakının yayılması için çalıştı. Bunun için, dini dünya çıkarlarına alet edenlerin ve mezhepsizlerin iftira oklarına hedef oldu. (Eczacı, kimyager, dinden ne anlar? O mesleğinde çalışsın, bizim işimize karışmasın) diyenler oldu. Evet, bu zat, eczacı ve kimya yüksek mühendisi olarak milletine 30 yıldan fazla hizmet etti. Fakat din tahsili de yaparak ve geceli gündüzlü çalışarak, büyük İslam âliminden icazet almakla da şereflendi. Hiçbir zaman kendi görüşünü, kendi fikrini yazmayıp, daima Ehl-i sünnet âlimlerinin, anlayabilenleri hayran eden kıymetli yazılarını Arapça ve Farsça'dan tercüme ederek kitaplarında yayınlamıştır.

Seyyid Ahmet Mekki Efendi, Tam İlmihal Seadet-i Ebediyye kitabına yazdığı takrizde buyuruyor ki:

(Asrımızın fadllarından, zamanımızın bir tanesinin yazmış olduğu Seadet-i Ebediyye kitabına göz gezdirdim. Bu kitapta, kelâm, fıkıh ve tasavvuf bilgilerini buldum. Bunların hepsinin, bilgilerini nübüvvet kaynağından almış olanların kitaplarından toplanmış olduğunu gördüm. Bu kitapta, Ehl-i sünnet itikadına uygun olmayan hiçbir bilgi, hiçbir söz yoktur. Ey Temiz gençler, dini ve milli bilgilerinizi, bu latif, benzeri bulunmayan, belki de, ileride bir benzeri yazılamayacak olan, bu kitaptan alın!)

Hüseyin Hilmi Işık Efendi, Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarını okuyup anlayabilecek salih kimselerin azaldığını ve cahil kimselerin din adamları arasına karışarak, bozuk kitaplar yazıldığını görerek üzülmüş, (Fitne yayıldığı zaman, hakikati bilen, başkalarına bildirsin! Bildirmesse, Allah'ın ve bütün insanların laneti ona olsun) hadis-i şerifinde bildirilen tehditten dehşet duymuştur. İnsanlara olan şefkat ve merhameti de, O'nu hizmete zorlayarak, Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarından seçtiği yazıları tercüme etmiş ve herkesin anlayabileceği şekilde açıklamaya çalışmıştır. Aldığı sayısız tebrik ve takdir yazılarının yanı sıra, tek tük cahilin serzeniş ve iftiralarına da hedef olmuştur. Rabbine ve vicdanına karşı ihlâsında ve sadakatinde bir şüphesi olmadığı için, Allahü teâlâya tevekkül ve Resulünün ve salih kullarının mübarek ruhlarına tevessül ederek, hizmete devam etmiştir. Bütün bu hizmetlerin, İslâm âlimlerine olan aşırı sevgi ve saygısının bereketi ile olduğunu söylerdi. Her sohbetinde İslâm âlimlerinin kitaplarından okur, İmam-ı Rabbanî ve Abdülhakim Arvasi hazretlerinin sözlerini aktarırken gözleri yaşarır ve (Kelâm-ı kibâr, kibâr-ı kelâmet), yani büyüklerin sözü, sözlerin büyüğüdür buyururdu.

İstanbul Evliyalari kitabında deniyor ki:

Hüseyin Hilmi Efendi, maddî ve manevî, dünyevî, uhrevî ve bilhassa fen, tıp ve eczacılık ilimlerinde zamanın ileri gelenlerinden idi. Her söz ilme, fenne ve tecrübeye dayanan ve bu bilgilerini, tecrübelerini dinin temel miyarlarıyla karşılaştırıp tartarak söylediğinden, hikmet konuşan yani her sözünde dünyevi veya uhrevî faydalar bulunan, belki eşi bir daha zor bulunabilecek, âlim bir zat idi.

En kıymetli kitaplardan tercüme ve derlemelerle, telif eserler vücuda getirdi. Akaid hususunda, bilhassa Ehl-i sünnet vel-cemaat inancını sade bir dille açıklayıp, bu inancın yayılmasında, öncülük etti. Hanefi, Maliki, Şafii ve Hanbeli mezheplerinden birinde bulunmanın Ehl-i sünnetin

alameti olduğunu, herkesin kendi mezhebine göre amel etmesinin şart olduğunu, zaruret ve ihtiyaç halindeyse, hak olan dört mezhepten birinin taklit edilebileceğini, Ehl-i sünnet kitaplarından alarak açıkladı. Seadet-i Ebediyye ve diğer kitaplarında, binlerce mesele yazdı. Unutulmuş ilimleri ihya etti. (Ümmetim bozulduğu zaman bir sünnetimi ihya edene yüz şehid sevâbı verilir) hadis-i şerifini hep göz önünde tutarak, farzları, vacibleri, sünnetleri, hatta müstehabları uzun uzun yazdı.

Dünyanın her tarafındaki insanlara İslamiyet'i doğru olarak tanıttı. Ehl-i sünnet âlimlerince tasvip edilen ve övülen, yüzlerce Arabî ve Fârisî eseri, Hakikat Kitabevi vasıtasıyla yedi iklim, dört bucağa yaydı. Vehhabi, Hurufi, Kadiyani gibi bozuk fırkaların doğru yoldan ayrıldıkları noktaları, bütün dünyaya vesikalarla tanıttı. Ehl-i sünnet itikadı canlanmaya, kıpırdamaya ve yeşermeye başladı. Bu bakımdan yaptıkları işi, dini tecdid ile isimlendiren zatlar oldu. Tecdid, dini yenileyip kuvvetlendirmek demektir.

Başarılarının sebeplerini soranlara, "(Helekel müsevvifun) yani (Sonra yaparım diyenler helak oldu), hadis-i şerifine uyararak bugünün işini yarına bırakmadım ve kendi işimi kendim gördüm, yapamadığım işi bir başkasına havale ettiğim zaman neticesini takip ettim" cevabını verirdi. (Bu zamanda İslamiyet'e hizmeti başarıyla yapabilmek için muhatabın anlayacağı gibi konuşmalı ve herkese tatlı dilli güler yüzlü olmalıdır) buyururdu. Gerçek bir tevazuya sahipti. Kendisini asla başkalarından üstün görmezdi. Kendisinden büyüklerin yanında konuşmaz, kimseyle münakaşa etmez, edebi gözetir, ekseriya iki dizi üzerine otururdu. Bursa'da, eski müderrislerden Ali Haydar Efendiyi ziyaretinde, saatlerce iki dizi üzerinde oturunca, Ali Haydar Efendi talebelerine, (Hilmi Beyden edeb öğrenin, edeb!) demişti. Hüseyin Hilmi Işık Efendi, ailesinden Osmanlı terbiyesi, Abdülhakim Arvasi hazretlerinden de tasavvuf edebi almıştı...